

At vise kærlighed ved at give

Skriftsteder: 2 Mos. 14; 3 Mos. 27, 30–32; Mal. 3, 8–11.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 66–68; Fra Bibelens Skatkammer, bind 1, s. 152–155; bind 6, s. 189–192.

Lektians hovedtanke: Vi viser vor kærlighed til Gud ved at bringe vor tiende til menigheden.

Særlig for forældre

Denne lektie giver anledning til at undervise om velsignelsen ved at betale tiende. Vi kan også vise vor kærlighed til Jesus ikke alene ved at give af vore penge, men også ved at give os selv i tjeneste for andre.

Speciel sang: Om en tiendedel, der tilhører Gud.

Søndag: Hjælp barnet til at indse, at vi viser vor kærlighed til Gud gennem vor lydighed. En af de ting, han har bedt os om at gøre, er at betale tiende. Tienden tilhører ikke os, den tilhører Gud.

Udenadsvers Lektien

Mandag: Lad barnet tjene nogle penge. Sørg for at det får sin betaling i ti mønter af samme værdi. Lad det lægge en tiendedel til side. Sørg for at have en kuvert klar. Lad det lægge endnu en del til side som en offergave, også som tegn på kærlighed til Jesus.

Udenadsvers Lektien

Tirsdag: Vi viser vor kærlighed ved at give. Få barnet til at dele noget med en af sine venner.

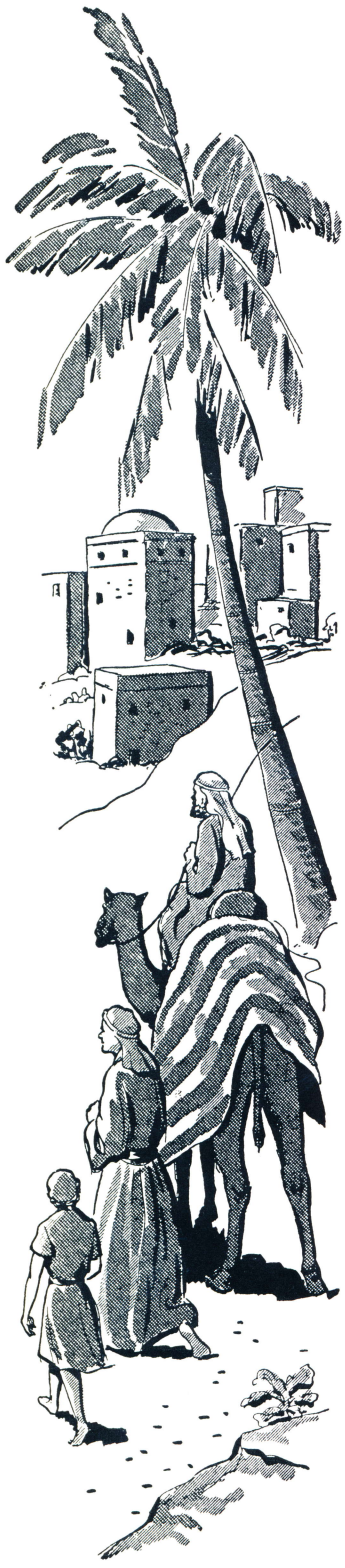
Udenadsvers Lektien

Onsdag: Hjælp barnet til en endnu bedre forståelse af ideen i at give ved at dele med en ven. Småkager, som det selv har været med til at bage, et stykke legetøj, eller måske en bluse eller et andet klædningsstykke.

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Vi kan somme tider vise vor kærlighed ved at ofre noget af vor tid på en eller anden. Der er sikkert en syg eller et

ældre menneske som behøver din hjælp. Selv et fire-års barn kan være til hjælp for bedstemor.

Udenadsvers Lektien

Fredag: Det er godt at have flere forskellige ting at betale tiende af. Lad barnet tage en tiendedel af hver enkelt ting tilside. Mind om tiendekverten til i morgen.

Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen: 3 Mos. 27, 30–32; Mal. 3, 8. 11.

Udenadsvers: „Al tiende af landet . . . tilhører Herren, det er helliget Herren.“ 3 Mos. 27, 30.

Lektien

Danny havde hjulpet mor hele formiddagen. Lige før middag satte de sig et øjeblik for at slappe af. Danny var træt.

„Danny,“ sagde mor, „vil du hente min pung?“

Danny rejste sig langsomt op af stolen, men så løb han ind på mors værelse. Snart lå pungen på mors skød. „Hvad vil du med den?“ ville han gerne vide.

„Du har vel nok hjulpet mig meget i formiddag. Jeg ville ikke have nået nær så meget, hvis du ikke havde hjulpet mig. Rigtig mange tak skal du have!“ Mor åbnede pungen og tog ti blanke pengestykker op. „Det er til dig,“ sagde hun og lagde dem i Dannels hånd.

Dannels øjne strålede.

„Der er en ting vi må huske, når vi tjener penge. Det er en bestemt del, som tilhører Gud,“ sagde mor til Danny.

Han åbnede hånden. „Hvor meget tilhører Gud?“

„Gud har sagt til os i Bibelen: ‘Al tiende . . . tilhører Herren.’ Tiende betyder en tiendedel eller en af hver ti. Når du har ti enkroner, er en af dem en tiendedel.“

Danny tog en af sine kronestykker og holdt den op. „Hvad skal jeg gøre med den?“

Mor tog en lille konvolut op af sin taske. „Dette er en tiendekvart. Den kan du putte pengene i.“

Danny slap mønten i kverten. Mor skrev hans navn udenpå.

„Du kan tage din tiende med i kirke på sabbaten og lægge den i kollektposen,“ fortalte mor ham. „Sådan kan vi også vise Jesus, at vi elsker ham.“

Nu til morgen læste jeg i Bibelen om dengang Abram betalte tiende, men han gjorde det på en lidt anden måde end Danny. Han puttede ikke sin tiende i nogen kvart. Der var ligesom ikke rigtig plads.

Abram boede i nærheden af Hebron, da der kom et sendebud til hans telt. „Lot er i vanskeligheder,“ sagde han til Abram. „Der har været krig! De fremmede soldater har taget Lot og hans familie og mange andre mennesker til fange. De har også taget mange af deres sager, og nu er de langt væk. Jeg er den eneste, der var tilbage, til at komme her og fortælle dig det!“

Sikken en knibe Lot var kommet i! Hvis han ikke havde været så egenkærlig og så ivrig efter at komme til at bo i Sodoma, ville han måske slet ikke være blevet taget til fange.

Da Abram hørte dette, vidste han, at han måtte hjælpe Lot. Allererst spurgte han Gud, hvad han skulle gøre, så kaldte han på sine tjenere – de var 318 i alt – og sagde til dem, at de måtte gøre sig klar til at tage med ham ud og finde Lot. De måtte rejse en lang vej, men til sidst kom de til det sted, hvor den onde konge havde gjort ophold med sine venner og sine fanger, det var dem, han havde taget med sig. Abram og hans folk begyndte at kæmpe med kongen. De befriede alle fangerne og fik også alle de ting med sig, som den onde konge havde taget.

Abram og alle dem, der var med ham, vendte tilbage til Sodoma, hvor Lot boede. Han fulgte ikke efter den onde konge for at få fat på noget til sig selv. Han ville blot føre Lot og hans familie hjem igen. Abram var meget uselvsk. Sodomas konge gik ud for at møde dem. Han sagde: „Rigtig mange tak!“ til Abram, fordi han havde bragt alle de folk tilbage. Han sagde også, at Abram gerne måtte beholde alt det, han havde vundet tilbage, men Abram sagde: „Nej, ellers tak!“ Han ville ikke have noget som helst af det.

Melkisedek kom også ud for at møde Abram. Bibelen siger, at han var konge af Salem, og han var også Guds præst. Han var ligesom de prædikanter, vi har i dag. Abram betalte ham tiende af alt, hvad han havde fået med sig tilbage. Det var ikke sådan et krone-stykke, som Danny lagde i den lille kuvert. Slet ikke. Det var får og geder og kameler, en hel masse guld og sølv og flere andre ting.

Da Abram havde betalt tiende, tog han en ekstra portion til side til de venner, som havde været med ham. Resten gav han til kongen af Sodoma.

Jeg tænker mig, at Abram fulgte Lot og hans familie tilbage til deres hus. Han hjalp dem måske med at komme i orden igen. Der er ingen tvivl om at de alle knælede ned og takkede Jesus, fordi han havde hjulpet Abram og hans soldater at befri Lot.

I Bibelen har Gud givet et særligt løfte til dem, der giver tien- den tilbage til ham. Du kan finde det i Malakias 3, 10. 11. Bed mor eller far læse det for dig. Lad os altid huske at betale vor tiende, så ved vi at dette løfte også gælder os.

